

Ninsoare liniștită

Bragagiu

Rară, moale fulguire
A-nceput de dimineată
Astupând o nesfârșire
Și băltoace prinse-n gheață.

Câtă liniște-n ninsoare!
Fulgii parcă n-au vreo grabă
Și timizi de depărtare
Se opresc fără de treabă.

Li se leagănă avântul
Ce-ar dori să îi ridice,
În smerenie că vântul
Ține hățurile fricii.

Înghețatele cadouri
Pentru cugetul cuminte
Ale stelelor ecouri
Născătoare de cuvinte.

Încântările căderii
Ce ne-nfricoșează traiul
Îi dă inimii să spere
Minunat cât este raiul.

Unde-i pace și odihnă,
Unde jale nu-i, tristețe...
Ninge, ninge, ninge tihnă...
Ninge, ninge frumusețe...
Victor Bragagiu